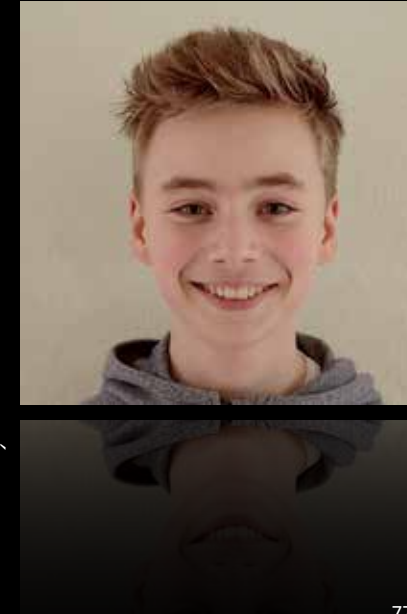

De man achter de virale timelapse-filmpjes

Plots gingen de timelapse-filmpjes van zijn razendsnel opgroeiende kinderen viraal. Frans Hofmeester was opeens een YouTube-hit. We spraken hem daarover en tevens kwam de grote rol die Apple in het succes speelt aan bod.

Timelapse van de kids

Wat worden ze toch snel groot, hè?

Kunstenaar Frans Hofmeester was bang dat het opgroeien van zijn kinderen zó snel zou gaan dat hij belangrijke elementen wellicht zou vergeten. Hij besloot daarom dochter Lotte en zoon Vince van jongs af aan wekelijks te filmen. Op verjaardagen was het al snel een succes. Op een dag besloot hij de filmpjes op zijn YouTube-kanaal te plaatsen. Het werd een doorslaand succes en nationaal en internationaal werden de filmpjes bekeken (de teller heeft inmiddels de 75 miljoen views gepasseerd) en besproken door ieder zichzelf serieus nemende media. We vroegen de Utrechter naar de ervaringen over het onverwachte succes en de rol die Apple hierin speelt.

Het begin en het idee

'Ik heb altijd wel iets met tijd gehad. En dan vooral tijd terugbrengen tot een klein compact geheel. Ik heb ooit een jaar lang Utrecht gefilmd, weerspiegeld door het water in de grachten en de singels. Door de seizoenen heen. Ik denk dat daar ook een gedeelte van het idee ligt dat later viraal ging. De rest van het idee was een paar dagen na de geboorte van Lotte, 28 oktober 1999, al beklonken. Het zal vast herkenbaar zijn voor andere ouders, maar ik vond het verschil die eerste dagen al zo spectaculair groot. Een paar uur na de geboorte, de dag erna en een week later. Ze veranderde zó snel. Ik was bang dat ik zou vergeten hoe ze er in het begin uitzag. Het was dus ook om mijn geheugen intact te laten. Ik moest iets bedenken om dit heel systematisch vast te leggen. In het begin deed ik dit elke dag, dat werd later wekelijks.'

'Toen Lotte een jaar oud werd, hadden we familie en vrienden over de vloer en toen zei ik op een gegeven moment: ik heb iets leuks om te laten zien. En dat was dus heel strak achter elkaar een film van Lotte die ik wekelijks had opgenomen. Dat waren fragmenten van tien tot vijftien seconden – op gewone snelheid –, dus dat was in een paar minuten wel klaar. Je zag haar daar dus langzaam veranderen en geluidjes maken. Op haar tweede verjaardag kwam al snel de vraag: heb je nog een filmpje? In haar derde jaar werd haar broer Vince geboren en bij hem ging ik natuurlijk hetzelfde doen. Pas na een jaar of vier begon ik te beseffen dat ik iets bijzonders in handen had. Maar wat kon ik er verder nog mee doen? Ik kreeg natuurlijk wel in de gaten dat de filmpjes te lang begonnen te worden. Twintig minuten kijken naar fragmenten van vijftien seconden per stuk waarin een meisje wekelijks te zien is, wordt dan gewoon saai. Tot ik op een gegeven moment besloot de film versneld af te spelen. Toen zag ik dat er nóg meer in zat. In een paar seconden van een baby naar een meisje twaalf... Bam! Dat sloeg wel aan. Ik maakte de fragmenten korter, monteerde wat en gooide dus een versnelling in de film. In 2012 bestond inmiddels het medium YouTube. Op een gegeven moment besloot ik de film te uploaden naar mijn YouTube-kanaal.'

De internetexplosie

'Eerst heb ik alleen Lotte op YouTube gezet. Vince nog niet. Die vond ik nog te klein. En de periode om hem te laten zien was naar mijn idee nog te kort. Maar Lotte van nul naar twaalf... Ik dacht, laat ik

Media-aandacht

'Zoals gezegd was Amerika het eerste land waar de media ons fors oppakte. Na het Skype-interview met CNN volgden al snel de nationale zenders ABC, CBS en NBC. Het heeft daar ook volop in kranten gestaan. En grote online platforms als Huffington Post houden onze acties scherp in de gaten. De aandacht in het buitenland was erg groot met als wellicht meest memorabele dat we, wederom via Skype, te gast waren in een Japanse ontbijtshow.'

'In Nederland waren de stadsomroep Utrecht en De Wereld Draait Door de eersten die het oppikten. We hebben dan ook bij Matthijs van Nieuwkerk aan tafel gezeten. Ook bij Pauw zijn we geweest. De cameraploegen van het Jeugdjournaal en RTL Nieuws zijn hier over de vloer geweest. En we hebben in bizar veel kranten gestaan. Er zijn in Nederland weinig kranten die geen aandacht aan het project hebben geschonken als je het mij vraagt.'

De virale filmpjes

Het kan natuurlijk zijn dat je de films nog niet gezien hebt. Of al wel en ze nog een keer wilt zien. Hierbij de links naar de filmpjes die maar niet willen vervelen.

Portrait of Lotte, 0 to 16 years in 4 ½ minutes: <http://bit.ly/lotte-timelapse>

Portrait of Vince, From 0 to 13 years in 3 ½ minutes: <http://bit.ly/vince-timelapse>

het maar gewoon doen. Het is dan ook een soort mijlpaal. De basisschoolperiode is afgelopen en de middelbare schooltijd breekt aan. Een dag nadat ik het gepost had, ontstond er een explosie. Werkelijk. Ik heb daar de kracht en de macht van social media gezien. Ongelooflijk. Het was gek genoeg eerst in

Ruimte voor een fotobijlschrift

Ruimte voor een fotobijlschrift

Amerika, niet eens hier in Nederland. Ik was al bij CNN, NBC en ABC geweest voordat ik een telefoontje kreeg van de Stadsomroep Utrecht. “Goede-middag meneer, we hebben begrepen dat u iets bijzonders heeft gemaakt.” Toen kwam ook al snel de Wereld Draait Door. Dat gebeurde in een week van maandag tot vrijdag. Een krankzinnige week.’

‘Je gaat dan op je YouTube-kanaal kijken en dan weet je niet wat je ziet. En geloof me ... als je nog niet zoveel op YouTube hebt gepost en je gaat voor het eerst naar de 50.000 views, dan is dat een sensationeel gevoel. Hetzelfde als je naar de honderdduizend gaat. Nu komen die aantallen wel eens voor in 48 uur. Af en toe moet ik mezelf nog wel eens in mijn arm knijpen, maar tegelijkertijd went het ook weer snel. Je ziet die aantallen, schudt even je hoofd en gaat weer verder met de dag. Tien seconden later denk je er eigenlijk al niet meer aan. Het is inmiddels op alleen YouTube al 59 miljoen keer bekeken. En dan met illegale kopieën en Vimeo erbij zitten we op meer dan 75 miljoen views. Absurde aantallen.’

‘Toen ik die getallen in het begin zo bizar zag stijgen, besloot ik even op Twitter te kijken. Toen werd me veel duidelijk. Het werd heel veel gedeeld en ook op Facebook ging dat bijzonder snel. Op die manier is het terechtgekomen bij CNN. Als je daar eenmaal bent, is het niet meer te stoppen. CNN wilde direct een interview via Skype. Mijn Engels is aardig, maar niet briljant, dus ik had allerlei quotes op mijn beeldscherm geplakt. Dan kon ik tijdens het interview stiekem spieken of ik wel de juiste woorden en zinconstructies gebruikte. Ik was natuurlijk zelf ook sprakeloos van wat er plots gebeurde.’

‘Wat ook veel geholpen heeft in de bekendheid van de filmpjes, is de aandacht die beroemde mensen eraan gaven. Acteur Ashton Kutcher (die Jobs speelde in de gelijknamige speelfilm) heeft tot drie keer toe op Facebook aangegeven de films te gek te vinden. Hij heeft ruim zestien miljoen volgers – dan bereik je dus erg veel mensen. Coldplay heeft het Portret van Lotte ook wel eens geretweet. Die hebben dik achttien miljoen volgers op Twitter. Toen de film Boyhood uitkwam (een film waarin je een jongen ziet opgroeien en die over meerdere jaren verspreid is opgenomen) was er ook veel aandacht. In de recensie van The Guardian over die film werden de filmpjes van Lotte en Vince ook aangehaald. Dat vond ik erg eervol.’

De Driedeling

‘Inmiddels heb ik sterk het idee dat het hele project is te splitsen in drie delen. Je hebt de kunstkant. Dan moet je denken aan musea waar het is geëxposeerd. Los Angeles, Buenos Aires, Barcelona. Het is ook al twee keer over verschillende periodes vertoond in het Madrileense Reina Sofia. Dat is geen klein museum. Daar hangen Picasso’s en Dalí’s. Dat is zeg maar het Stedelijk en het Rijksmuseum van Spanje in één.’

‘Dan zijn er de non-profit dingen: de goede doelen. Zo heeft de Amerikaanse componist Mateo Messina de film van Lotte gebruikt voor een avond waar de opbrengst naar een kinders-hospitaal in Seattle ging. Als dank en als ruil heeft hij vervolgens een compositie geschreven die ik heb mogen gebruiken voor de tweede versie van het portret van Lotte: van 0 tot 14. Ook een Amerikaanse organisatie heeft de film gebruikt om software te ontwikkelen waarmee vermiste kinderen opgespoord kunnen worden. Dat ging voor een habbekrats, maar het dient een goed doel.’

‘Het derde is het commerciële. De films zijn gebruikt in openbare ruimtes. Zo heeft de film van Vince gedraaid boven de ingang van een casino in Buenos Aires. Waarom ze specifiek die film daarvoor wilden gebruiken is me ook niet helemaal duidelijk. Bij de opening van het nieuwe station van Utrecht afgelopen december werd hij ook weer gebruikt. Op een scherm van zes meter breed en elf meter hoog. In 2012 is de film van Lotte gebruikt voor een commercial van de Amerikaanse telefoonprovider Sprint. Hierin loopt de evolutie van de door hen verkochte toestellen gelijk met het ouder worden van Lotte. Hier heb ik toen zelf over moeten onderhandelen. In de maanden erna werden we door dertien, veertien bureau’s benaderd die ons wilden vertegenwoordigen. We hebben toen gekozen voor het Londen-se bedrijf Brave Bison. Zij regelen nu de reclame’s op YouTube en andere commerciële aanvragen die binnenkomen. Doordat ze altijd vrij stevig onderhandelen, lopen we wel eens wat mis omdat ze niet op de prijs willen inbinden. Dan denk ik nog wel eens: Had ik het nu zelf maar gedaan.’

Bron van inkomsten

‘Mensen denken vaak dat we nu fiks binnenlopen op de inkomsten van YouTube. Als je het bij elkaar optelt door de jaren heen is het natuurlijk een mooi bedrag. Maar het is niet zo dat we ervan

De kunstenaar

De timelapse-filmpjes van Lotte en Vince zijn niet de enige wapenfeiten van de kunstenaar Frans Hofmeester.

Beeld heeft altijd een belangrijke rol gespeeld in het werkzame leven van Hofmeester. Hij maakt informatieve en promotie- onele clips en films voor bedrijven. Ook maakte de Utrechter een ontroerend mooie film over

zijn vader die schuifelend door zijn werkschuur-tje gevolgd wordt in het maken van rolstoelen. Ook filmpjes in opdracht van de gemeente Utrecht verschenen van zijn hand.

In samenwerking met ProRail, de gemeente Utrecht en architectenbureau Movaris werd een kunstproject gemaakt voor de onderdoorgangen bij het nieuwe Utrechtse station Vaartsche Rijn in Utrecht. Waar ooit enge, lelijke, grijze muren het beeld bepaalden, hangen nu kleurige grote foto’s met handen van mensen in combinatie met bloemen. De handen zijn voornamelijk van buurtbewoners. Op sommige afbeeldingen staat een enkeling, bij andere geven meisjes elkaar een begroetingsritueel en er is een foto van een groep jonge voetballers die elkaar voor de wedstrijd een groepshandklap geven. ‘Alles zit erin’, meent Hofmeester. ‘Jong, oud, allochtoon of autochtoon. Het is een afspiegeling van de buurt, zijn passanten en bewoners. Doordat de aanleg van dat station wat natuur kostte, was de opdracht dat er wat natuur moest terugkomen. Dat hebben we gesymboliseerd met de bloemen in de afbeeldingen.’

In 2005 won Hofmeester de hoofdprijs bij het One Minute Film Festival met zijn filmpje Labyrinth.

kunnen leven. Het is maandelijks sowieso niet hetzelfde. De statistieken van viewers schommelen heel erg. Bovendien werken de reclames en inkomsten bijna per land verschillend. In Amerika bijvoorbeeld zijn de reclames heel erg toegespitst op het filmpje. Ook bij de reclames buiten YouTube valt er weinig houvast te vinden. Zo is Lotte gebruikt voor een apothekersmerk in Zwitserland, terwijl de Scandinavische landen juist kozen voor Vince.'

De geschiedenis vastleggen

'Toen Lotte geboren werd, kreeg het principe al snel vorm. Met een statief filmde ik Lotte terwijl ze in haar wiegje lag. Ze lag daar op een kleedje en ik besloot dat dit kleedje de achtergrond moest blijven. Als baby lag ze natuurlijk mooi stil, dus dat was eenvoudig. Toen ze wat groter werd, gebruikte ik zo'n triptrap-stoel met een beugel. Deze zette ik dan voor de kast en ik hing het kleedje achter ze op. Nu hangen we dat kleedje aan een kast in de woonkamer en gaan de kinderen ervoor staan. Uiteraard met de camera op een statief en het hoofd als centrale middelpunt. Ik film ze dan even, laat ze een verhaal vertellen en gebruik uiteindelijk het gedeelte dat ik het meest sprekend vind van de opname. Het is niet standaard tien of vijftien seconden wat ik opneem. Soms ook gewoon langer. Maar ik gebruik dus niet het hele opgenomen fragment.'

'Het is de afgelopen jaren natuurlijk ook zeker niet altijd zo geweest dat ze zin hadden. Dan moest ik het een paar keer vragen en heb dus wel eens de ongeïnteresseerde blik gekregen. Maar dat vind ik eigenlijk wel mooi. Inmiddels zitten alle emoties er wel in. Ze heeft ook twee keer huilend meegedaan. Dan gaan mensen op YouTube zich daar in de commentaren zorgen over maken: "What happened at 2:40? She's crying!" In dat geval had ze vlak voor we gingen filmen haar teen gestoten. Het maakt het, wat mij betreft, alleen maar mooier en echter. Soms is ze ook ontevreden. "Ik zie er niet uit op dat filmpje!" Maar het hoort er wel bij. De kinderen hebben wel de eindredactie over de thumbnail die iedereen te zien krijgt op YouTube. Het was ook een tijd lang de bedoeling dat ze wat zeiden. Maar daar heeft Vince vaak geen zin in. Eerst was dit makkelijker, dan kwamen er hele verhalen. Ik heb mijn zwemdiploma, Oma is jarig, ik heb een doelpunt gemaakt bij voetbal of ze vertellen over drummen wat ze allebei doen. Maar op een gegeven moment heb

Muziek

'De muziekkeuze was een hele lastige. Daar ben ik ook verschrikkelijk lang mee bezig geweest om het juiste te kiezen. Het is zo verschrikkelijk subjectief, maar het is wel noodzakelijk. Het maakt het interessanter en spannender. Bij de eerste montage van Lotte (in 2012 van 0 tot 12) heb ik de muziek zelf gemaakt, met grote hulp van GarageBand. Bij de montage van 0 tot 14 kreeg ik de piano-compositie cadeau van componist Mateo Messina. Als dank dat hij mijn filmpje had mogen gebruiken voor een inzamelingsactie voor een kinderziekenhuis in Seattle.

Nadat de film de tienmiljoen views had gepasseerd, kwam er opeens een valse claim op de muziek. Het heeft me toen heel veel tijd gekost om mijn gelijk te bewijzen aan YouTube. Er moest dus ook een versie geplaatst worden met rechtenvrije muziek uit de bibliotheek van YouTube zelf. Maar ik was er inmiddels zo pissig en ook ontdaan over, dat ik besloot om het filmpje met de muziek van Mateo opnieuw te plaatsen. Hier is nooit meer een claim over gekomen. Op

mijn YouTube-kanaal staan nu dus twee versies van Lotte van 0 tot 14 jaar.

Voor de film Lotte van 0 tot 16 jaar heb ik muzikant Marco Raaphorst uit Den Haag gevraagd iets te componeren. We hebben toen ook de tag Muziek gekoppeld aan de video. En voor we het in de gaten hadden, kwam de video ook hoog te staan in de toptien-lijsten van YouTube in de categorie Muziek. In Nederland en België zelfs op de eerste plaats. Dat was wel heel grappig, dat we opeens boven Adele en Justin Bieber stonden.

Bij de portretten van Vince heb ik vooralsnog telkens rechtenvrije muziek gebruikt. Voor de montages in 2017 heb ik nog geen idee wat te doen met de muziek. Een samenwerking met een filmcomponist of een band uit het popcircuit zou misschien wel heel leuk zijn. Voor Vince zou het geweldig zijn als dat zou kunnen met Arctic Monkeys. Zijn muzikale held is Matt Helders, de drummer van die band. Dromen moet mogen. Toch?'

Museon en de Verenigde Naties

'Lotte en Vince zijn ambassadeur geworden van de Verenigde Naties in het Museon in Den Haag. In oktober was daar de grote opening van. Ze hebben daar zeventien doelen gesteld en dat gekoppeld aan een kunstwerk. Een van de doelen is gelijke rechten voor jongens en meisjes over de hele wereld. Bezoekers kunnen dan op een monitor door de films van Lotte van Vince scrollen en stilstaan bij een bepaalde leeftijd. Als je bijvoor-

beeld stilstaat bij Lotte als ze elf is, kun je naar een ander beeld kijken van een meisje van dezelfde leeftijd ergens op de wereld. Je ziet dan hoe zij leven, wat voor onderwijs ze hebben, enzovoort. De uitdaging voor mij was dat de films van Lotte en Vince gelijk moesten lopen. Als Lotte op dertien was, moest Vince ook dertien zijn. Dus moest ik de films aanpassen. Her en der was het noodzakelijk de film iets te versnellen of juist te vertragen.'

Life Strand

'Ik werk nu samen met een Amerikaanse app-ontwikkelaar die Life Strand heet. Met deze app kun je hetzelfde bereiken als ik bereikt heb. Het werkt prima op je iPhone. De app is zo gemaakt dat je beelden naar een server gaan waar je ruimte in kunt kopen. Daar upload je je clipjes. In de app zit een eenvoudig edit-programma waar je alle filmpjes in kunt bewerken. Daarnaast is er de mogelijkheid om te kiezen wat voor titels je gebruikt, het lettertype wat je daarbij gebruikt, en is er keuze uit diverse muziekjes. De snelheid kan aangegeven worden en op die manier creëer je relatief eenvoudig een timelapse. Ze zijn op het idee gekomen door de portretten van Lotte en Vince. Ik werk dus nauw met ze samen. Binnenkort wordt de app gelanceerd. In de promofilm waarin stap voor stap verteld wordt hoe de app werkt, is dan ook een grote rol voor de films die ik van Lotte en Vince gemaakt heb. Het idee is erg

leuk. Je weet nooit of iets aan gaat slaan of niet, maar van wat ik ervan gezien heb, is het een hele handige, fijne app. Ik ga binnenkort bij ze langs in Amerika om te bekijken in hoeverre we iets voor elkaar kunnen betekenen. Ik vind een hoop dingen die ze doen erg goed. Maar het is wel Amerikaans en die zien dingen toch anders dan wij nuchtere Nederlanders doen. Ze gebruiken vooralsnog bijvoorbeeld een font dat ik niet mooi vind.'

'Daarnaast is het altijd een risico om een project te starten waarin je veel tijd vraagt van gebruikers. Want dat kost het uiteindelijk altijd. Ze gebruiken mijn films vooral om te laten zien hoezeer het de moeite waard is om die tijd ervoor te nemen. Je moet het wel volhouden namelijk. Het hoeft natuurlijk ook niet over periodes van jaren te gaan. Je kunt er ook voor kiezen elke dag te filmen. Dan heb je na twee maanden ook een mooie timelapse.'

Ruimte voor een streamer

je soms geen tekst of heb je gewoon geen zin om iets te vertellen. Ook dit vond ik eigenlijk wel mooi. Je zag namelijk telkens die versnelde bewegende mondjes en nu is het soms plots een paar weken of zelfs maanden stil. Het heeft de filmpjes eigenlijk alleen maar krachtiger gemaakt.'

'Ik begon met filmen op een oudere camera, in 4 bij 3. Later ben ik overgestapt naar een spiegelreflexcamera, toen videokunstenaars, clipmakers en dergelijke ontdekten dat deze camera's speelfilmkwaliteit hadden en het hip werd om daarmee te filmen. Ondanks de veranderingen ben ik wel blijven vasthouden aan het 4 bij 3 kader. Dat wil zeggen, de film die ik nu schiet is 16 bij 9, maar dan heb je aan de zijkanten zwarte balken. Deze haal ik weg om hetzelfde formaat te houden als dat ik vanaf het begin had. Tegenwoordig is het filmen echter veel gemakkelijker geworden. Ik weet zeker dat je met de huidige iPhones prima timelapse-filmpjes kunt maken zoals ik die gemaakt heb.'

Apple-kindje

'Vanaf het begin heb ik alles in de nabewerking met Final Cut Pro gedaan. Ik heb het wel eens met iMovie geprobeerd maar dat was voor dit project te beperkt. Final Cut Pro is ook een geweldig programma. Ik heb maar zelden een crash gehad doordat ik teveel van het programma vroeg. Eigenlijk loopt het altijd goed en snel. Het werkt prettig intuïtief en bij nieuwe updates heb ik het meestal snel onder de knie. Niet zo lang geleden heeft de interface wat wijzigingen gehad. Dan is het wel even studeren om de nieuwe versie onder de knie te krijgen. Dit doe ik met name via internet. Er zijn altijd mensen mee bezig, die hun bevindingen vervolgens delen. Voor het monteren is het vrij duidelijk wat er moet gebeuren met de filmpjes van Lotte en Vince. Maar als het aankomt op het gebruiken van de goede timelapse of het vinden van het juiste ritme, heb ik het allemaal zelf moeten uitvogelen. Daar was geen voorbeeld van voorhanden. Een soort pionierswerk.'

'Met veel plezier gebruik ik de Mac Pro, wat mij betreft het vlaggenschip van Apple. Ik heb deze laten upgraden om vooral meer RAM-geheugen te krijgen. Ik heb er daarnaast enkele zware externe schijven op aangesloten. De Thunderbolt-poort die op de Mac Pro zit, zorgt ervoor dat ik met een externe harde schijf heel eenvoudig één op één kan monteren op de Mac Pro. Op de Mac Pro zelf staat nauwelijks iets van filmmateriaal. Thunderbolt

is zo snel dat je niks merkt van overdrachtssnelheid. Vroeger werkte ik met twee monitoren bij het monteren. Dan keek ik op de tweede wat de output was, maar er gaat niets boven het cinema-display in Final Cut Pro zelf. Zeker omdat je vroeger vaak wilde zien hoe iets eruit zag als het groot was. Dat is nu anders. Je wilt vooral weten hoe het eruitziet op het display van een telefoon. Dat is tenslotte de manier hoe mensen het tegenwoordig het liefst bekijken. Nu wil ik dus vooral controleren hoe het eruit gaat zien op een iPhone.'

'Ik krijg regelmatig het advies om een keer proberen te werken met Adobe Premiere maar ik ben een Apple-kindje. De iMac was de eerste computer waarmee ik grafisch ook dingen kon doen die voor die tijd erg lastig waren. Ik snap ook helemaal niets van Windows pc's. Soms kijk ik wel eens mee met iemand, maar ik word daar helemaal raar van. Ik word al zenuwachtig als ik met zo'n muis van die apparaten iets moet doen.'

'Die laatste Mac Pro maakt ook praktisch geen geluid meer. Fantastisch vind ik dat. Geen idee hoe ze het voor elkaar krijgen. Het bevestigt vooral dat het voor mij absoluut het fijnste materiaal is om mee te werken.'

Met de grote hoeveelheden filmpjes die ik schiet, heb ik een goed werkend opslaan-systeem nodig. Daar heb ik natuurlijk zelf een grote hand in, maar Apple helpt je daar echt bij. Het lijkt wel alsof ze begrijpen wat je van plan bent. Ik gebruik zelden zoekfuncties, omdat alles op de plek staat waar je het verwacht. Dat komt vooral ook omdat het zo duidelijk is hoe je het kunt doen op een Apple.'

Ik volg de ontwikkelingen van Apple ook behoorlijk op de voet. Tenminste ... als het heeft te maken met foto en video. Daar wil ik wel alles over weten en ik check dan ook regelmatig wat discussiegroepen op internet.'

Einde in zicht?

'Het eerste filmpje op YouTube toonde Lotte toen ze twaalf was. Inmiddels heb ik twee updates geplaatst; toen ze veertien en zestien was. Volgend jaar gaan we weer een update doen. Dan is Lotte achttien. Dat is natuurlijk een mooie mijlpaal. Hopelijk heeft ze dan haar vwo-diploma. Dan breekt er toch een nieuwe periode aan. Is het dan nog mogelijk dat ik wekelijks een filmpje met haar maak? Het zal dan meer moeite kosten om de sequentie vast te houden. Gaat ze het dan zelf doen en mij een SD-kaartje opsturen? De tijd zal het leren.'

Zo doet Frans Hofmeester het

Geïnspireerd geraakt door het verhaal van Frans Hofmeester? Bij het zien van de filmpjes tot de overtuiging gekomen dat eventuele kinderen hetzelfde lot verdienen? Volg dan deze tips!

Achtergrond

'Ik had kunnen werken met verschillende achtergronden. Maar ik koos ervoor, van meet af aan, het dekontje waar ze als baby vaak op lag te gebruiken. De eerste beelden waren dat ze daar op lag. In haar wiegje, op de commode en later in zo'n wipstoeltje. Toen ze eenmaal kon zitten, zette ik haar in zo'n triptrap-kamerstoel met een beugel zodat ze er niet uit kon vallen. Nu hangen we het dekontje voor een kast in de woonkamer en nemen we het daar op. Altijd bij daglicht. De gordijnen gaan open, de luxaflex omhoog en het kunstlicht uit om maar zoveel mogelijk daglicht te vangen.'

Kader

'Wees consequent in je kadering. Bedenk ook goed wát je wilt laten zien van je kind. Het ging mij echt om het portret. Ik heb dus heel bewust gekozen voor het hoofd als meest prominente onderdeel van de filmpjes. Ik kan me voorstellen dat het ook heel leuk is om een timelapse te maken waarin bijvoorbeeld kleding heel belangrijk is. Dan is een shot waarin meer van het kind te zien is meer een aanrader. Ik zou daar wel een vaste keuze in maken. Van een totaal shot naar een portretshot in een timelapse is bijzonder onrustig.'

Kijk goed wat bij je past

'Je kunt ook kiezen om vanaf het allereerste begin gebruik te maken van foto's. Als je er genoeg achter elkaar zet, krijg je ook een mooie timelapse. Ik was er al snel uit dat ik wilde werken met bewegend beeld. Voor mijn gevoel komt het kind dan echt tot leven. De emotie wordt daarvoor sterker en dan komt het beter binnen. Kijk ook goed welke snelheid je gebruikt. Daar heb ik in het begin het een en ander op uitgetoet. Uiteindelijk heb ik gekozen voor een versnelling van ongeveer 800 procent.'

Focus

'Het is ook belangrijk voor mijn films hoe de kinderen kijken. Ik heb ze gevraagd wat te vertellen in de camera. Maar de belangrijkste opdracht is en blijft dat ze kijken in de lens. Ik stel scherp op de ogen, dus is het belangrijk dat ze je echt aankijken. Ze mogen natuurlijk heus wel even 'wegkijken'. Maar de focus moet uiteindelijk wel liggen op de camera.'

Statische zekerheid

'Een ander belangrijk punt is dat ik altijd werk met een statief. Ik schiet de filmpjes nooit uit de hand. Het zal wellicht uitstekend kunnen werken om timelapse-filmpjes uit de hand te schieten. Het zal dan wat speelser kunnen worden. Ik begin daar niet meer aan. Dat wijkt teveel af van mijn concept.'

Consequent

'Het belangrijkste om een dergelijk project een succes te laten worden is dat je consequent bent. Zoek een moment in de week waarvan je weet dat je kind thuis is. Een weekenddag is dan meestal het meest ideale. Zodra je gaat afwijken is de kans erg groot dat de klad erin komt. Bovendien weet je kind dan uitstekend waar hij of zij aan toe is.'

Bewaren

'Bedenk een goede methode om je filmpjes te bewaren. Wees hier ook erg consequent in. Berg het gelijk op, want je bent zomaar dingen kwijt. De Apple biedt meer dan genoeg prettige mogelijkheden om je spullen op te bergen op een manier die helder en duidelijk voor je is.'

Materiaal

'Toen ik begon filme ik nog in 4 bij 3. Dat was met een oudere camera. Maar zoals bekend staat de technologie niet bepaald en eigenlijk alles wordt beter en sneller. Op een bepaald moment ben ik overgestapt naar een spiegelreflexcamera. Eerst met de Sony TRV 900 Video Camera en nu al een tijdje met de Canon 5D M3. Je hebt inmiddels alweer de Canon 5D M4 maar ik doe het voorlopig met de een na nieuwste. In die periode werd filmen met een spiegelreflexcamera een beetje 'hip'. Dit kwam omdat videokunstenaars, clipmakers en dergelijke erachter kwamen dat deze camera's speelfilmkwaliteit hadden. Het oversteeg video. Dat zie je ook zeker terug in het beeld in de filmpjes van Lotte en Vince. Voor een leek is het wellicht niet zo zichtbaar, maar mij valt het zeker op. Ondanks de veranderingen ben ik wel blijven vasthouden aan het 4 bij 3 kader. Dat wil zeggen, de film die ik nu schiet is 16 bij 9, maar dan heb je aan de zijkanten zwarte balken. Deze haal ik weg om hetzelfde formaat te houden als die ik vanaf het begin had.'

LifeStrand How Does LifeStrand Work? Sign up Log in

Easily create beautiful time-lapse videos of your children just like "Portrait of Lotte" and never lose your most precious memories!

With the LifeStrand web and mobile* applications, you can easily create time-lapse videos of your children, just like "Portrait of Lotte".

LifeStrand is easy and convenient because it automates all of the technical and time-consuming steps needed to create gorgeous time-lapse "video portraits" of your children, pets, and special family events. Use your mobile phone to record and your PC or Mac to produce amazing time-lapse videos. It's quick, easy and convenient.

Plans start at just \$19.95 per year.

Sign Up Today

How Does LifeStrand Work?

* LifeStrand presently supports iPhone with iOS version 9. Android will be supported in February, 2017. Please notify me when Android is available...

"Video Portrait of Lotte" has been featured on NBC, CNN, CBS & ABC

"I love LifeStrand. The iPhone app makes it so easy to record my kids, and the time-lapse videos look amazing! I'm so glad I found this." -Paige M.

"My kids are grown now and I would give almost anything to have had LifeStrand while they were growing up. These 'video portraits' are priceless." -Susan D.